

ת"פ 8538/07/13 - מדינת ישראל נגד בוריס ברסלבסקי

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 8538-07-13
05 יולי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בוריס ברסלבסקי ת.ז. 304082449

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כץ

הנאשם - נוכח ובא כוחו עו"ד - שלמה סויסה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כתב אישום בתיק זה הוגש כבר ביום 4.7.13, המענה הראשון שהתקיים היה רק ב-1.1.14 בשל דחיות שנבעו מהצורך לקבל חוות דעת פסיכיאטרית.

במועד זה הודיע הסניגור כי התקבלה חוו"ד פסיכיאטרית, ונמצא כשיר לעמוד לדין, ואחראי למעשיו, אך ביקש דחייה על מנת להיפגש עם התביעה, והדין נדחה ל-18.2.14.

במועד זה הנאשם כפר, ונקבע לתזכורת תביעה ליום 9.3.14 על מנת לברר אם הכתובות של העדים נכונות, וזאת לאור הצעת הסניגור, כמו כן נקבע להוכחות למועד 1.4.14, הוריתי לזמן את ע.ת. 4,5,6. רק בבוקר הדין שנקבע להוכחות שלח הסניגור בקשת דחייה, בשל נסיבות אישיות, מחלת אימו. התביעה הסכימה לדחייה ובנסיבות אלה נדחה ל-30.4.14 לתזכורת. התביעה הודיעה כי ניתן בטל את מועד התזכורת, וכי את המתלוננת, ע.ת. 6 יש להזמין מרחוב חסן בן גרא דירה 8 באשדוד, במועד זה התייצב הסניגור ונקבע מועד להוכחות ב-12.6.14, ושוב זומנו ע.ת. 4,5,6.

ב-9.6.14 התברר כי המזכירות בטעות הזמינה את ע.ת. 6 משדרות שפירא 6 אשקלון, ורק את רוסלן בריילובסקי, ע.ת.

5, הזמינו מרח' חסן בן גרא. כמו כן אישורי מסירה על כי הזימון לא בוצע, כך גם לגבי הזימון של ע.ת. 4.

בנסיבות אלה דחיתי את הדיון, ולא ניתן היה לשמוע את הראיות.

גם ב-19.10.14 התברר כי העדים לא אותרו, ולא ניתן לזמנם, ושוב בוזבז לריק זמנו של בית המשפט. בהחלטה מפורטת ציינתי כי מדובר בדיון שלישי שנקבע להוכחות, אלא שהעדים לא מאותרים ולא מוזמנים, זאת למרות שהסניגור התריע כבר במועד הכפירה שהכתובות אינן נכונות, אך למרות זאת התביעה עמדה על כך שנקבע מועד להוכחות. ב-7.10.14 שוב נתקבלה בקשה של התביעה לבטל מועד ההוכחות, שכן לא אותרו העדים, אך שבוצעה מסירה אישית. כמו כן הסכימה התובעת להקל בתנאים המגבילים, והדיון נקבע לתזכורת ב-18.2.14. במועד זה הודיעה התביעה כי התיק עדיין בתחנת המשטרה לצורך איתור כתובת העדים, וביקשו שוב מועד לתזכורת. נקבע לכן לתזכורת תביעה ב-30.11.14, גם במועד זה ביקשה התובעת דחייה לתזכורת לאיתור העדים, ונדחה לינואר 15', במועד זה הודיעה התובעת כי ע. 5 אותרו, ואף זומנו, ולא התייצבו, וכי ניתן לקבוע מועד להוכחות, וביקשו צווי הבאה לעדים. כדי שהנאשם והסניגור יתייצבו וניתן יהיה לקיים מועד, קבעתי לתזכורת לצדדים במועד 24.2.15. במועד זה לא התייצבו הנאשם והסניגור אף שנשלח זימון בפקס לסניגור. אישור מסירה לנאשם חזר לא נדרש. לכן נאלצתי לקבוע לתזכורת צדדים נוספת ל-2.3.15, והוצא צו להבאת הנאשם. ביקשתי כי הסניגור ימציא הסבר להתייצבותו בדיונים, משנתקבל הסבר ולבקשת הסניגור, נדחה לתזכורת ל-4.3.15, והסניגור התבקש לזמן הנאשם. במועד זה התייצבו סוף סוף הן הנאשם והן הסניגור, והואיל והתביעה עמדה על כך שאיתרה את עדייה, ציינתי כי יינתן לה אפשרות נוספת ואחרונה לזמנם, ונקבע להוכחות להיום, ושריינתי משעה 10.30 עד 12.30 והריתי לזמן את ע.ת. 4,5,6 במסירה אישית על ידי המשטרה.

עתה טוען התובע כי התובעת יכולה הייתה לבקשת מבית המשפט להוציא צו להבאת העדים, בתיק אישור מסירה אחד לעד רוסלן מיום 24.2.14.

היום התובע המציא לבית המשפט אישורי מסירה שנמצאים בידי המשטרה ולא נסרקו לתיק האלקטרוני לעדים רוסלן וטטיאנה, ולדבריו אף שוחח עם רוסלן טלפונית, והלה התחייב להתייצב יחד עם טטיאנה לדיון היום, לאחר שהתובע הסביר לו באריכות כיצד להגיע למי לפנות. למרות זאת לא התייצבו העדים והתובע מבקש דחיה ולהוציא צווי הבאה.

בנסיבות אלה, הסניגור בצדק מבקש לבטל התנאים המגבילים של מעצר בית בחלקים. מדובר בשיהוי מיותר וארוך הנובע מקשיים באיתור העדים ובזימוןם לבית המשפט, אך שגם לנאשם ולסניגור חלק לא מבוטל בדחיות.

כמו כן הואיל ומותב זה יוצא לחופשת פרישה, וממילא לא החלה שמיעת העדים, בית המשפט מבהיר לצדדים שההוכחות תשמענה בפני מותב אחר.

הנאשם נוכח ולכן נקבע מועד להוכחות ביום 6.10.15, בשעה 10.00, מוצא צו להבאתם של ע.ת. 4, 5. ניתן לשחררם תמורת הפקדה של 3,000 ₪ כל אחד. אם יובאו בפני בית המשפט יש להקפיד שלא ישחררו אלא בהפקדה במזומן וערבויות שיבטיחו התייצבותם לדיונים.

התביעה תנסה שוב לזמן במסירה אישית את ע.ת 6, אולם אם לא תאותר לא תקבל הזדמנות נוספת לעשות זאת.

בית המשפט מזהיר הנאשם כי אם לא יתייצב לדיון העדים ישמעו בהעדרו.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ה, 05/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה